

ΕΤΟΣ ΙΔ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1881.

ΑΡΙΘ. 164.

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Δρ. Ι. |
» » » 'Εξωτερικῶν Δ. »

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Εν ὁδῶ Αἰόλου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς τῶν Παίδων» ἀνευ προπληρωμῆς.

Φιλαλήθεια

Ἡ φιλαλήθεια εἶναι οὐ μόνον τὸ καλλώπισμα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου· τὸ καύχημα τοῦ πλουσίου καὶ τὸ ἐπιστήριγμα τοῦ πτωχοῦ. Ἡ φιλαλήθεια εἶναι πόρος ζωῆς, ὑπόληψις, τὸ κάλλιστον συστατικὸν γράμμα. Κοινῶς ἔθως καὶ μεταξὺ τῶν κυβερνούντων ἡ μὲν φιλαλήθεια θεωρεῖται καὶ ὀνομάζεται ἀνοησία, τὸ δὲ ψεῦδος εὐφύτα καὶ πολιτικὴ ἱκανότης!

Ἐξόχου ἀνδρὸς πείρα

«Ἐγνώρισα καὶ τὰς ἀπολαύσεις καὶ τὰς ἀφελείας τῆς παρουσίας ζωῆς, καὶ τὰς ἡδονὰς τῆς μαθήσεως, μὲ ὅλην δὲ τὴν πείραν δόσιν ἀπέκτησα ἐν διαστήματι 30 ἐτῶν σὰς βεβαιῶσαι μὲ γὰ καλὸν εἶναι ἡ ὕψις, μὲ γὰ καλὸν ἡ αὐτάρκεια, ἐντέλως ἀποκτομένη, μὲ γὰ καλὸν οἱ εὐγενεῖς, οἱ πιστοὶ φίλοι καὶ συγγενεῖς, ἀλλὰ μὲ γὰ καλὸν τῶν προνομιῶν θεωρῶ τὸ νὰ ἦναι τις ἀληθῆς Χριστιανός.»

Ἡ κόρη βεμβάζουσα εἰς τὸ βυβαίον.

Εἰς τὸ ὑπαιθρὸν.

Ἰπὸ τὴν σκιάν τῶν δένδρων ἀγάπῃ νὰ χαπλωθῇ,
Ἐκ τοῦ καύσωνος τοῦ θέρους θέλων τις ν' ἀπαλαχθῇ.
Ἰποκάτω εἰς τὰ δένδρα καὶ τὰ δροσερὰ νερά,
ἔπου ἡρέμματα σταλλίζουν ἀπαντα γαλακτερά.
Οἱ μαστοὶ τῶν εἶναι πλήρεις νέκταρος ἰδονικοῦ,
καὶ προσμένουν νὰ γεμίουν τὰ δοχεῖα τοῦ βοσκῆ.
Μὲ τὰς φουντωτάς οὐράς τῶν δεξιὰ κα' ἀριστερὰ
ἐκδιώκουσι τὰς μύιας τοῦ δαγκάνου φοβερά.

Ἄλλ' αὐταὶ ὅπως ἔμπορέσουν ἐκταραττοῦσιν αὐτὰ,
ἐπισελοῦσαι τὰ κέντρα καὶ τὰς πτέρυγας φρικτά.

Κλαυθμηρὰ οἱ ἀγέλαδες ἐρωτοῦν μὲ μηχανημοῦς,
οὐδὲ κηφῆνες οὕτοι πόθεν φέρουν τόσους στεναγμοῦς;
«Μπέ...!» φωνάζουν αἱ ἀμνάδες, διατὶ ἀνησυχοῦν
τὴν εἰρήνην τῶν ἐχόντων χρεῖαν νὰ ἀναπνεύσῃν;
Εἶν' ἡ φύσις τῶν κηφῆνῶν πάντα ἐνοχλητικὴ
εἰς τοὺς φιλεργούς ἐν γένει, ἐπειδὴ εἶναι κακῆ;

Αὐτοὶ βέγγουν τὴν ἡμέραν καὶ σαπίζουν στὴν ἀργεῖν,
τὴν θὲ νύκτα φαρμακεῖον τῶν λοιπῶν τῆν ἡσυχίαν.

Λ:

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ.

Μετάφρασις ἑλευθέρα
(ἐκ τοῦ Ἀγγλικῆ)

(Ἰδὲ προηγουμένον ἀριθμόν.)

«Καυμμένα Ἐρίκη ἰ,» εἶπεν ὁ Ἀλβέρτος, «πόσον σὲ λυποῦμαι καὶ πόσον πεινασμένος πρέπει νὰ ἦσαι Ἰ.Ι. δοῦ ὀλίγα παξιμαδάκια, τὰ ὅποια μοι ἔδωκαν πρὸ ὀλίγου, φάγε τα, διότι ἐγὼ δὲν πεινώ.» καὶ ἐκβαλὼν αὐτὰ ἀπὸ τῆς θυλακίου του, τὰ προσέφερεν εἰς αὐτόν. «Ἄλλὰ χαίρω, ὅτι ἤλθες ἐδῶ, διότι θὰ ἦσαι εἰς τὸ ἔξῃς ἀδελφός μου, καὶ ἀφοῦ σὲ φέρω πρὸς τὸν πατέρα μου, αὐτὸς θὰ χαρῆ πολὺ, διότι πάντοτε φαίνεται μελαγχολικὸς καὶ σκυθρωπὸς, ὅσαςκις τὸν παρακαλῶ νὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ ἔχω ἕνα ἀδελφὸν νὰ παίζω μὲ αὐτόν. Ναι, θὰ μένης μὲ ἡμᾶς καὶ ποτὲ πλέον δὲν θὰ σὲ ἀφήσωμεν νὰ ὑπάγῃς εἰς ἐκεῖνο τὸ σκοτεινὸν σπήλαιον· διότι ὁ ἀγαθὸς Θεὸς σὲ ὠδήγησεν εἰς ἡμᾶς ἐδῶ.»

« Ποῖος; » ἠρώτησεν ὁ Ἐρίκος.

« Ὁ ἀγαθὸς Θεός, » εἶπεν ὁ Ἀλβέρτος μὲ ἐκπλήξιν.

« Ἄλλὰ ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ Θεός; Κανεὶς δὲν μὲ ὠδήγησεν ἐδῶ, ἐγὼ μόνος μου εὔρον τὴν ὁδόν, » εἶπεν ὁ Ἐρίκος.

« Δὲν ἤθελα νὰ εἶπω, ὅτι ἀνθρωπὸς τις σὲ ἔπασσεν ἀπὸ τὸ χεῖρ, καὶ σὲ ὠδήγησεν ἐδῶ, ἀλλ' ὁ Θεός, » εἶπεν ὁ Ἀλβέρτος.

« Ἄλλὰ σὲ βεβαίω, ὅτι εἶμαι βεβαίωτατος περὶ τοῦτου, ὅτι δὲν μὲ ὠδήγησε κανεὶς ἐδῶ, » ἐπανάλαβεν ὁ Ἐρίκος μὲ ἔμφασιν.

« Πῶς ἰ! » ἐξέφώνησεν ὁ Ἀλβέρτος μὲ ἐκπλήξιν, « δὲν γνωρίζεις λοιπὸν ποῖος εἶναι ὁ Θεός; Δὲν ἤξεύρεις; ὅτι ὁ Θεός εἶναι ὁ οὐράνιος πατὴρ ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἔκασμεν ὄλον τὸν κόσμον, τὴν γῆν, καὶ τὰ δένδρα, τὰ ἄνθη καὶ τοὺς ποταμούς, τοὺς βράχους καὶ τὸ στερέωμα, ἔτι δὲ τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, τὰ ὅποια αὐτὸς ὅσον πολὺ θαυμάζεις διὰ τὴν ὀραϊότητά των; Δὲν ἤξεύρεις ὅλα ταῦτα;

« Βλέπω, ὅτι παραξενεύεσαι μὲ τὴν ἄνοιαν καὶ ἀμάθειάν μου, ἀλλὰ δυστυχῶς οὕτως ἔχει τὰ πράγματα· κανεὶς δὲν μὲ ἐδίδαξε ποτε περὶ Θεοῦ, πῶς λοιπὸν δύναμαι νὰ ἤξεύρω ποῖος εἶναι; »

Ὁ Ἀλβέρτος ἐπροσπάθησεν ὅσον ἠδύνατο νὰ τοῦ μεταδώσῃ ὅσα ἐγνώριζε περὶ Θεοῦ, ἔπειτα δὲ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦ ἔδειξε τὴν Γραφὴν καὶ τὸν ἄμβωνα, καὶ τοῦ εἶπεν, ὅτι ὁ λαὸς ἀνέρχεται ἐκεῖ, καὶ ψάλλουν, καὶ προσεύχονται καὶ ἀκροάζονται τὸ κήρυγμα τοῦ Ἐθαγγελίου ἀπὸ τὸν ἱεροκλήρικα. Ἐπειτα τοῦ ἀμύλησε περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ

περὶ ἁμαρτίας, πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ πῶς ὁ Χριστὸς κατέβη εἰς τὴν γῆν μας καὶ ἐγεννήθη ἀπὸ μίαν Παρθένον καὶ ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανε διὰ πάντα ἄνθρωπον. Ἄλλ' ὅλα ταῦτα ἐφαίνοντο εἰς τὸν Ἐρίκον ὡς μῦθοι. Ἐπὶ τέλους ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπορεύοντο εἰς τὸν κῆπον διὰ νὰ συναΐξουν ὀλίγα ἄνθη· κατ' ὁδὸν δὲ συνήτησεν αὐτοὺς εἰς τῶν ἀνθρώπων τοῦ Κόμητος, ὅστις σωλαβῶν τὸν Ἐρίκον ἐκ τοῦ βραχίονος, τὸν ἐφοβέρισε, ὅτι θὰ τὸν ἐπιμώρει, ἀν δὲν ἀμολόγει ποῖος ἦτο καὶ πῶς ἐβρέθη ἐκεῖ χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ κανεὶς.

Ὁ Ἐρίκος ἰδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκείνου καὶ ἀκούσας τοὺς φοβερισμούς του, ἤρχισε νὰ τρέμῃ, καὶ νὰ συλλογίζεται κατ' ἑαυτόν, ὅτι ἔπεσεν εἰς χεῖρας ἄλλου Μαυροθοδωρῆ· ἀλλ' ὁ Ἀλβέρτος ἀτραφεὶς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, « Ἐάν δὲν ἀφήσῃς, — εἶπε, — τὸν Ἐρίκον ἤσυχον, Χάν, θὰ τὸ ἀναφέρω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ θὰ τιμωρηθῆς· διότι ἐγὼ τοῦ εἶπα νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, καὶ θὰ τὸν φέρω εἰς τὸν πατέρα μου, αὐτὸς δὲ θὰ μοι ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν ἔχω ὡς ἀδελφόν μου ἰ! »

« Ὁρατὰ δουλειά ἰ! » ἀπεκρίθη ὁ Χάν, « ἐν γυφτόπουλον νὰ γείνη ἀδελφός σου ἰ! » Ἐπειτα δὲ στραφεὶς πρὸς τὸν Ἐρίκον, εἶπε, « Κάμνετε καλὰ νὰ μᾶς δεῖτε τὴν ῥάχη σου ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα, διότι ἄλλως θὰ πάθῃς τῶν παθῶν σου τὸν ταραχόν! Ἀκούεις, κύρ' Ἀθίγγανε; Καταλαμβάνω διατὶ ἤλθες ἐδῶ νὰ κρυφθῆς κάπου, διὰ νὰ ἀνοίξῃς τὴν νύκτα τὴν πύλην τοῦ φρουρίου εἰς τοὺς ληστας. Ἐκουμπήσου λοιπὸν ἰ! »

Τὸ βλέμμα τοῦ Χάν ἦτο τὸσον ἄγριον, οἱ δὲ λόγοι του τὸσον βραβεῖς, ὥστε κατετρόμαξαν τὸν ταλαίπωρον Ἐρίκον, εὐθὺς δ' ἀφοῦ ἠλευθερώθη ἀπὸ τὴν χεῖρά του, ἀμέσως τόκοψε στὰ πόδια καὶ ἔγεινεν ἀφαντος ἐντὸς τοῦ δάσους, ἐνφ' ὁ μικρὸς Ἀλβέρτος ἔδραμε πρὸς τὸν πατέρα του, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ μικρὸν γυφτόπουλον νὰ μένῃ ἐντὸς τοῦ φρουρίου καὶ νὰ ἦναι ἀδελφός του. Εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ υἱοῦ του ἐνώσας ἐκείνος ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ ἐρευνήσῃ διὰ τὸν Ἐρίκον, ἀλλ' ἡ ἡμέρα παρῆλθε καὶ αὐτὸς δὲν ἐβρέθη πουθενά, πρὸς μεγάλην θλίψιν τοῦ Ἀλβέρτου, ὅστις ἔκλαιεν ἀκαταπαύστως δι' αὐτόν.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΚΑΤΗΡΑΜΕΝΑ ΛΟΥΤΡΑ.

Ὄψω πως ὀνομάζονται θερμά τινα λουτρά κείμενα ἐν τῇ Ἀφρικῇ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κωνσταντινῆς· ἰδοὺ δὲ τί μυθολογείται περὶ αὐτῶν. Ἐβασίλευσε πάλαι ποτὲ ἐνταῦθα Ἐμίρης τις, ὁ ὅποιος ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς πρωτεύουσας αὐτοῦ χάριν ἐκστρατείας· ἐπανελθὼν μετὰ πολυετίαν καὶ ἰδὼν ὅτι ἡ ἴδια αὐτοῦ ἀδελφὴ ἡ-

λιμνωθείσα ήτο ώρασιότατη, διενεήθη κακά περί αυ-
της, και απεφάσισε να την νομφεουθή· αλλά τίς εδού-
νατο να δώση αυτώ τριαύτην αδειαν; Είς μάτην πα-
ρεκάλεσε και καθίδας, και μουφτίδας, και Χριστιανούς
Ιερείς, και Έβραίους Χαχαμίδας, ουδεις συγκατατέθη.
Έπί τέλους επέτυχε καθήν ασυναίσθητον, οστις λαβών
χρήματα συνήνεσεν εις τον παράνομον γάμον. Άλλ'·
οτε έφθασεν ή ήμέρα της τελετής, και συνήχθησαν
οί κεκλημένοι, και ανήφθησαν οί κλιθανοί χάριν του
γεύματος, ιδού μαυρίζει ο ουρανός, και αστραπτει, κθί
βροντά, και κεραυνοβολεί και μεταβάλλει τον μόν
γαμβρόν και την νύμφην και τον καθήν και τους κε-
κλημένους και αυτους τους μαγείρους και παραμαγεί-
ρους εις πέτρας, τους δέ κλιθάνους εις λουτρά θερμά!

Παράδοξο: παραλληλή περιστέρων.
(Ιδι προηγούμενον φύλλον.)

Η ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΥ ΔΟΞΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ.

Οί αρχαίοι εδόξαζον οτι εντός η Γη είναι κενή. Τό
πρός τό κέντρον της γης κενόν ανόμαζον εδην, και
εκει μεταβαινον και καταΐκουσ αι ψυχαι των ανθρώ-
πων. Τό διάστημα τούτο εφωτίετο υπό ίδιου ήλίου,
και εχεν ίδιον ουρανόν.

Ο εδης συναίετο με την έξω επιφάνειαν της γης
διά όπης τινος, την όποιαν έθετον οί αρχαίοι Έλληνες
εις τό Ταΐναρον ακρωτήριον της Πελοποννήσου, οί δέ
Ίταλοι εις τι σπήλαιον έν τή Καμπανία παρά τή λίμνη
Άόρνησιν από του άντρου τούτου υπήρχεν εδός φέρουσα
εις τον Άχέροντα ποταμόν, τον όποιον διήρχοντο αι ψυ-
χαι διά πλοιαρίου διδικουμένου υπό του Χάρωνος,

άλλ'· εκείναι μόνον ήσαν παραδεκται, δσον τα πτω-
ματα ετύχανον ένταφιασμού· αι άλλαι περιεφέροντο
εις τας όχθας του ποταμού ένα αίωνα.

Μετά την διόδον του ποταμού υπήρχα νέα εισοδος
εις τα Παλάτια του Πλούτωνος, ένθα υπήρχεν ο φοβε-
ρός και αγρυπνος κύων Κέρβερος. Έντός των Παλατιων
τούτων υπήρχον αι ψυχαι κατά τάξιν τεθειμένα αναλό-
γως της ηλικίας και των διαφόρων πράξεων· τινές ήσαν
έντός δάσους περιπλανώμεναι, και αυται ήσαν αι των
αυτοχειριαζομένων έξ έρωτος. Μετά τό δικαστήριον
υπήρχεν ο Τάρταρος, οστις ήτον φυλακή αίωνία, ένθα
υπήρχον ποταμοί φλογών θειωδών, ίδίως ο Πυριφλε-
γέθων, και άλλων βρωμερών όσμών, και πλήθος τρο-
μερών βασανιστηριων.

Υπήρχε δε και άλλος τόπος λίαν ευχάριστος και
λούμενος Ήλύσια Πεδία, τα όποια κατά τινάς ποιη-
τάς υπήρχον εις τα κατά δσον πέρατα της γης.

Η παράδοσις συνέμιξε και διετήρησε πολλας τοι-
αύτας ιδέας με την αληθή χριστιανικήν θρησκείαν·
ούτω διατηρείται εισάτι η φράσις; ο εκάτω Κόσμος.·

Ένταύθα σκοπούμεν να ειπωμεν οτι επί της αρ-
χιωτάτης εποχής ο ανθρώπινος νοός κατήνησε να
φραντασθή και να παραδεχθή οτι η γη είναι κενή εντός,
και κατοικείται υπό ψυχών, ένψ πράγματι τό έσωτε-
ρικόν αυτης είναι πλήρες δυαπόρων αναλειομένων
όλων.

Άλλά μετά ταυτα ή ιδέα αυτη εγκαταλείφθη, και
εθεωρήθη γελοία. Και όμως ιδού εις των επισήμων
φυσικών διερευνών τα της Κοσμογονίας άφίχθη εις
την επανάληψιν της παναρχαιοτάτης ταύτης ιδέας
και εις την παραδοχήν αυτης. Ουτος είναι ο Λέσλιος
οστις, ως αναφέρει ο σοφός Ουμβόλδος εις τον Κό-
σμον του, δυσχορίζεται οτι η γη είναι κενή προς τό
κέντρον της, πλήρης άβαροδς τινος βευστού, οτι εκει
επαρχουν φυτά, κατοικοών ζώα, και οτι φωτίζουν τό
μέρος τούτο δύο άστρα, ο Πλούταιν και η Περσεφό-
νη; και οτι παρά τον βόρειον πόλον κατά πλάτος 82
μοιρών υπάρχει όπη, δι' ης τό βόρειον σέλας διαδέ-
δεται εις τας όπογείους ταύτας χώρας!

ΟΝΕΙΡΑ ΕΝ ΤΗ ΓΡΑΦΗ.

**Η' ΤΟΥ ΗΑΙΟΥ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΝΔΕΚΑ ΑΣΤΕΡΩΝ.**

Είς τό φύλλον του Μαρτίου εδημοσιεύθη εικών και
ριστώσα τό όνειρον του Ίωσήφ περι των θεμάτων των
άδελφών του και αυτου· πως δηλι ώνειρεύθη, οτι έδουσε

δεμάτια εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θέρους εἰς τὸν ἀγρὸν, μετὰ τῶν ἀδελφῶν του, καὶ διὰ τὸ ἰδικόν του δεμάτιον ἐστάθη ἄρθιον, τὰ δὲ τῶν ἀδελφῶν του, ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν αὐτό.

Ἀμφότερα τὰ ὄνειρα ταῦτα ἐπληρώθησαν, ὅταν ἡ θεία Πρόνοια ἀνέδειξεν αὐτὸν ἀκτιβασιλέα τῆς Αἴγυπτου, οἱ δὲ ἀδελφοί του, καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ του, μετέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ προσεκύνησαν.

Η'. Τὸ ὄνειρον τοῦ Ἰωσήφ, (Γεν. λζ').

Ἡ παρούσα εἰκὼν παριστᾷ ἕτερον ὄνειρον προσημαινόν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Κατὰ τὸ ὄνειρον τοῦτο ὁ Ἡλίας καὶ ἡ Σελήνη, καὶ οἱ ἕνδεκα φατέραις ἔπεσαν καὶ τὸν προσεκύνησαν.

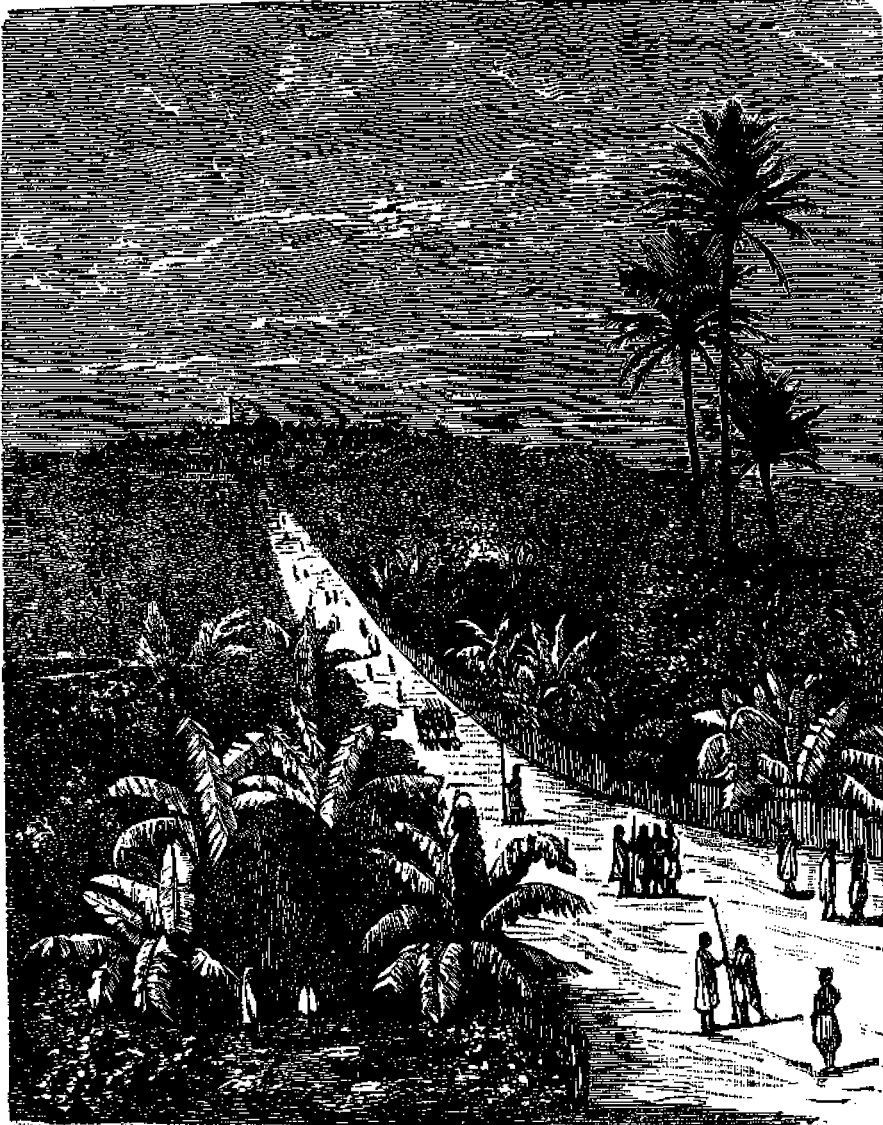
Τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰωσήφ εὐρίσκουσιν οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται, τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως κεφ. λζ', λθ'.—νὺ συνιστῶμεν δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς εἰς πάντας ὡς διδακτικωτάτην καὶ ὠφελιμωτάτην.

ΡΟΥΜΠΑΓΑ Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΟΥΓΑΝΤΑΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὴν πρωτεύουσαν μῆς νέας αὐτοκρατορίας. Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἀνῆκε εἰς τὴν λευκὴν φυλὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν πειράζει· μήπως καὶ οἱ μαῦροι καὶ οἱ χαλκοχρῶες δὲν ἔ-

νὸς ἱεροκήρυκος Σκότου τοῦ, δόκτορος Λίβεργτων καὶ τοῦ, περιφήμου, περιηγητοῦ Στάνλεϋ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Μτέσας κατ' ἀρχὰς ἦτο εἰδωλολάτρης, σκληρὸς καὶ αἰμοχαρὴς τύραννος, ἀλλὰ πρὸ τινων ἐτῶν διὰ μέσου ἐμπόρων τινῶν Μωαμεθανῶν ἠσπάζθη τὸν Μωαμεθανισμόν, ἀπὸ δὲ τὸ 1878, διὰ

Ῥουμπάγα, ἡ πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας Ουγάντας.
(Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς.

χοὺν τὴν αὐτὴν φιλοδοξίαν· μὲ τὰς λευκοὺς ἀδελφούς των;

Ἡ αὐτοκρατορία ὀνομάζεται Ουγάντα, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Μτέσας καίτοι δὲ εἰς τὰ παράλια μιᾶς μεγάλης λίμνης, τῆς Βικτωρίας Νυάνζας εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἀφρικῆς, ἡ ὁκοία θεωρεῖται ὡς μία τῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ Νεῖλου, καὶ ἀνεκαλύφθη πρὸ δέλιων μόνον ἐτῶν ὑπὸ

τῶν διδασκαλιῶν ἐνὸς Χριστιανοῦ νέου, τὸν ὁποῖον ὁ Στάνλεϋ ἀφῆκε πλεῖστον του, ἤρχισε νὰ μανθῶν τὰ δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ διὰ πολλῶν παρακλήσεων κατώρθωσε νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν πρωτεύουσάν του Χριστιανοὶ ἱεροκήρυκες, οἱ ὁποῖοι διδάσκοντο ἔδω, καὶ αὐτὸν καὶ τὸν λαόν του τὸν Χριστιανισμόν.

Ἡ πρωτεύουσα του, ὡς φαίνεται, εἶναι κτισμένη ἐπι-

λόφου, αἱ οἰκίαι καὶ τὰ παλάτιον εἶναι κατασκευασμέναι ἐκ σπάρτων πλεκτῶν, αἱ δὲ ὁδοὶ πλατεῖαι, 100 ποδῶν ἐκαστῆ, καὶ εὐθύγραμμοι, μεθ' εὐροστοιχίας εἰς ἀμφοτέρω τὰ πλάγια αὐτῶν, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ περικατοῦν ὑπὸ τὴν σκιάν.

Οἱ κάτοικοι τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης συμποσούμενοι εἰς 3 περίπου ἑκατομ. δὲν εἶναι λευκοὶ οὔτε μαυροί, ἀλλὰ χολκίχροες, ἢ δὲ γλωσσοί των, ἢ ὅποια κάμνει τὰς μεταβολὰς οὐχὶ εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων, ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἄλλαι, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι, καθὼς φαίνεται, κρᾶμα διαλέκτων Ἀφρικανικῶν. Ὁ ἐκχριστιανισμὸς τῆς χώρας ταύτης θὰ ἦναι μέγα εὐτόχημα δι' αὐτοὺς καὶ τὴν Ἀφρικὴν, διότι ὁ αὐτοκράτωρ των χαίρει μεγάλην δὲ κλήψιν εἰς ὅλα τὰ πλησιόχωρα μέρη.

ΠΟΙΗΣΙΑ

Ἡ Ῥωσικὴ αὐτοκρατορία εἶναι μίᾳ ἀπὸ τὰς μεγίστας χώρας τοῦ κόσμου, περιλαμβάνουσα μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης καὶ οὐχὶ μικρὸν μέρος τῆς Ἀσίας.

Ἄλλ' ὅμως καθυστερεῖ πάντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν κατὰ τὸν πολιτισμὸν, τὸν πληθυσμὸν καὶ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς εἶναι ἀμαθεῖς, δευτεβάιμονες, ἀγροῦκοι καὶ πτωχοί.

Ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἶναι «ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολική», ἐκτὸς αὐτῆς ὅμως ὑπάρχουσι διάφορα ἄλλα θρησκείματα, ὡς λ. χ. τὸ τῶν Παπιστῶν, τῶν Μεσομεθανῶν, τῶν Εἰδωλολατρῶν, τῶν Ἀποκεχωρησμένων, ὅπερ εἶναι ἡ ἀδελφὴ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας, τὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἄλλα.

Τὸ περιεργότατον πάντων τῶν θρησκευτικῶν τούτων εἶναι τὸ τῶν Δευχομποροστίων. Οἱ ὅπαδοι τοῦ θρησκείματος τούτου μετὰ πολλοὺς καὶ πικαίλους διωγμοὺς ἀπὸ μέρους τῆς ἐπικρατούσης ἐκκλησίας, κατώρθωσαν ν' ἀναγνωρισθῶν ὡς ἰδιαιτέρα θρησκευτικὴ κοινότης, νὰ κατοικήσουν δὲ εἰς τὴν Ταυρίδα. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι χριστιανοί, ἀλλὰ οὔτε ἱερεῖς ἔχουσι, οὔτε ἐκκλησίας, οὔτε εἰκόνας, ἀποβρίπτουσι δὲ καὶ τὸ βεΐκιωμα καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Ἡ λατρεία των δὲν περιορίζεται εἰς ὄρισμένον τόπον καὶ χρόνον, συνίσταται δ' εἰς ψαλμωδίαν, προσευχάς, καὶ ἀνάγνωσιν τῶν Γραφῶν.

Εἶναι ἐγκρατεῖς, φιλεργοὶ καὶ κρᾶοι τὸν χαρακτήρα καὶ τὰ ἦθη, καὶ ἀνατρέφουσι τὰ τέκνα των καλῶς καὶ ἐπιμελῶς. ἔχουσι δὲ τὰ πάντα κοινά· ἡ μόνη ποινὴ ἢ ἐπιβαλλομένη εἰς τοὺς παραβαίνοντας τοὺς νόμους τῆς κοινότητός των εἶναι ὁ ἀποχωρισμὸς ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ ἐξορία.

Ῥωσικὸν ἀνέκδοτον.

Ὁ Βαρῶνος Σούδερλανδ εἶχε κυνάριον τι, τὸ ὁποῖον Αἰκατερίνη ἢ Μεγάλῃ διηγουσὶς ἐθαύμαζεν. Ὁ Βαρῶνος δὲν ἤδυνάτο νὰ πράξῃ κάλλιον ἢ νὰ δωρήσῃ αὐτὸ πρὸς τὴν αὐτοκαίσαρην, ἥτις καὶ ἐδέχθη αὐτό. Ἄλλ' αἱ πολλαὶ περιποιήσεις καὶ ἡ τροφιλότης, μεθ' ἧς ἔζη ὑπὸ τὴν νέαν αὐτοῦ κυρίαν, ἐγένοντο αἰτία νὰ φοβήσῃ ἐκ πληθώρας. Ἡ δ' αὐτοκράτειρα, ἀληθῶς λυπηθεῖσα ἐκ τοῦ συμβεβηκότος τούτου, προστάξέ τινα τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς λέγουσα, «Ἰπαγε, λάβε τὸν Σούδερλανδ, καὶ ὡς ἀποδαρῆ, καὶ ταριχευθῆ!» Ἰπακούσων εἰς τὴν δεσποτικὴν καὶ αὐτοκρατορικὴν ταύτην διαταγὴν ὁ ἀξιωματικὸς μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βαρῶνου, καὶ μετὰ προσώπου ἐκφραζόντος τρόπον ἐπαγγέλα τὴν διαταγὴν. Ὁ Βαρῶνος ἠσθάνθη ἀληθῆ τρόπον, διότι ἐγνώριζεν, ὅτι ἂν ἀπεραιοῖσθαι παρ' αὐτῆς ν' ἀποδαρῆ, καὶ ταριχευθῆ, δὲν ἤδυνάτο νὰ γείνη ἀναίρεσις. Μόλον τούτου κατέπεισε τὸν ἀξιωματικὸν νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτῷ, νὰ ὑπάγῃ αὐτὸς μᾶλλον εἰς τὴν αὐτοκράτειραν φέρον μεθ' ἑαυτοῦ τὸ δέρμα του, ἢ νὰ φερθῆ πρὸς αὐτὴν τὸ δέρμα αὐτοῦ τεταριχευμένον, ὅτε δὲ ἀνηγγέθη, καὶ εἰσῆχθη πρὸς τὴν Αἰκατερίνην, αὐτὴ ἀκούσασα τὴν γελσίαν ἀπάτην τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐκινδύνουσε νὰ λιποθυμήσῃ γελῶσα, καὶ διεσκέδασε τοὺς φόβους τοῦ Βαρῶνος βεβαιώσασα αὐτὸν, ὅτι ἡ διαταγὴ ἐκεῖνη ἀνεφέρετο εἰς τὸν κύνα, τὸν ὁποῖον ἐκαλεῖ Σούδερλανδ, καὶ οὐχὶ εἰς αὐτόν!

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν παραχῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Καρόλου τοῦ Γ. βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, χωρικῆς τῆς κόρης ἦλθεν εἰς Λονδίνον πρὸς εὐρεσιν ὑπηρεσίας τινὸς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ· ἀλλὰ μὴ εὐρούσα, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ζυθοποιοῦ τινος, ἵνα μεταφέρῃ ζῦθον (μάζαν) ἐκ τοῦ καταστήματος αὐτοῦ. Ὁ ζυθοποιὸς παρατηρήσας, ὅτι τὸ κοράσιον ἦτον εβειδὲς, προσέλαβεν αὐτὴν ὡς δούλην εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, καὶ μετ' ὀλίγον ἐνυμφεῖσθαι αὐτὴν. Ἄλλ' αὐτὸς μὲν ἀπέθανεν, ἐνθ' αὐτὴ ἦτον ἔτι πολὺ νέα, καὶ ἐγκατέλειψεν αὐτὴν ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Ἡ νέα χήρα κληρονομήσασα τὴν ζυθοποιίαν, καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἀπειρος περὶ τὴν διαχείρισιν ταύτης κολλοσιαίας περιουσίας, ἔκαμε πληρεξούσιον αὐτῆς τὸν τότε μετερχόμενον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου κόρη. Καὶ, νὰ διευθετήσῃ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ὁ κ. Κάουδ, ὅστις μετὰ ταῦτα ἦτο ὁ μέγας λόρδος Κλάρενδων, εὐρὴν τὴν περιουσίαν τῆς νέας χήρας μεγάλην, ἐνυμφεῖσθαι αὐ-

τήν, προΐνθ δὲ τοῦ γάμου τοῦτου ἦτον μονογενὴς τις θυγάτηρ, ἣτις ἐγένετο σύζυγος τοῦ βασιλέως Ἰακώβου τοῦ Β'. καὶ μήτηρ τῆς Μαρίας καὶ Ἀννης τῶν βασιλισσῶν τῆς Ἀγγλίας!

ΒΑΑΝΔΕ.

Ἡ ὀνομασία αὕτη δίδεται ἀπὸ τοὺς κατοικοῦς τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλιῆς Ἑλπίδος εἰς εἶδος τι Ἀντελόπων, τὸ ὅποιον ζῆ εἰς τὰ μέρη ἐκείνη καὶ εἶναι πολὺ χρήσιμον εἰς αὐτοῦς.

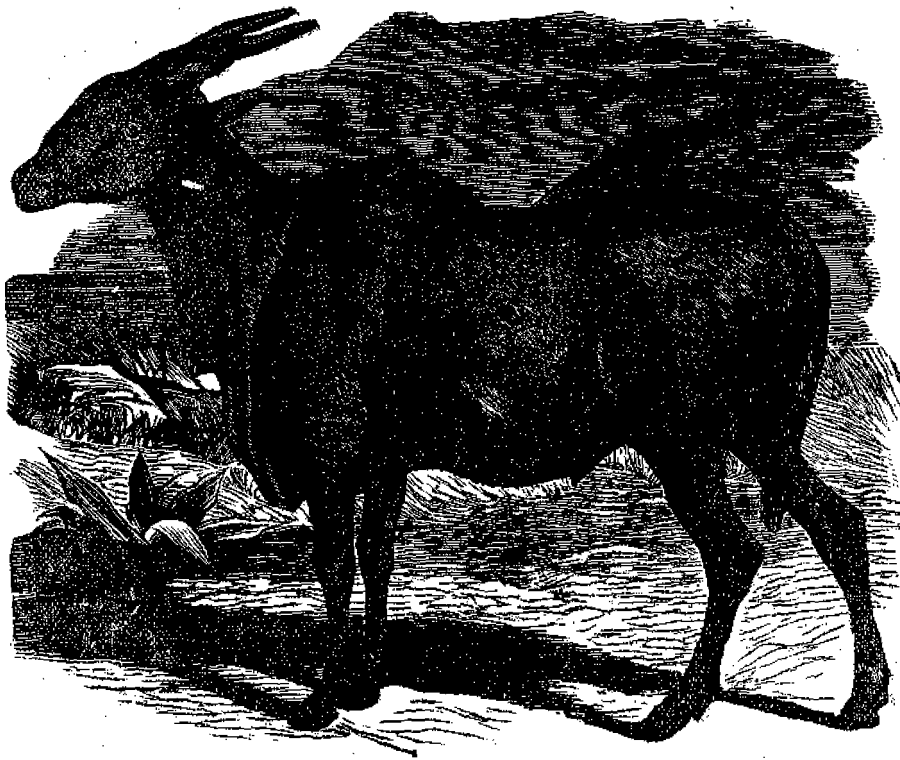
Ἡ Ἑλλάδι εἶναι τὸ μέγατον εἶδος τῶν Ἀντελόπων, ἐξισοῦται δὲ μὲ τὸν ἔκτον κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ ζυ-

πολὸ εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχει οὐδὲ σταγὼν ὕδατος ἂν καὶ τρεφομένη ἀπὸ ἐτηρὸν χόρτον.

Ἐξαιρουμένου τοῦ χρόνου τῆς ὕλης, καὶ ὅταν διώκωνται, οἱ ἀρρένες ζῶσι κατὰ ἀγέλας πεχωρισμένοι τῶν θηλειῶν. Τὸ εἶδος τοῦτου τῶν Ἀντελόπων εἶναι ζῶα πρᾶα καὶ εὐκόλως ἐξημεροῦνται, ἀλλ' ἂν καὶ μεγάλα καὶ εὐρωστα δὲν ἀντέχουν ὁμοῦ ὡς οἱ κύναι βόες καὶ βοῦβαλοι εἰς τὴν ἀροτρίαν τῆς γῆς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἑλλην τὴν γῆν λαλουμένων γλασσῶν ἀναβαίνει εἰς 8,064, τῶν πρεσβωμένων δὲ θρησκευμάτων εἰς χίλια.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἶναι σχεδὸν ἴσος. Τὸ τέταρτον τῶν ἀρρένων ἀποθνήσκει πρὶν φθά-

Ἑ λ ε ν δ η.

γίσει 150—200 ἡμέρας, ζῆ κατὰ ἀγέλας καὶ ἀνασθᾶται εἰς τὰ σύνορα τῆς μεγάλης ἀρήμου Καλάρων. Ὅταν ἦναι νέα καὶ δὲν ἔχει παραφάγει, δυσκόλως καταφθάνεται διωκωμένη ὑπὸ καλοῦ ἡπιέως· ἀλλ' ὅταν εὐρῆ καλὴν βοσκήν, τόσον ὑπερπαχύνεται, ὥστε εὐκόλως καταφθάνεται. Ὅταν διώκεται, πάντοτε, ὡς αἰεὶ δύναται, τρέχει ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, διότι οὕτω δύναται νὰ καταβάλλῃ τὸν ἵππον εἰς τὸ τρίτον.

Τὸ δέρμα τῆς εἶναι πολὺ σκληρὸν, καὶ μεταχειρίζονται αὐτὸ εἰς κατασκευὰς ὑποδημάτων καὶ λωρίων· τὸ δὲ κρέας κοσμητάτον.

Ὅπως οἱ λοιποὶ Ἀντελόποι δὲν φαίνεται ἔχουσα πολλὴν ἀνάγκην ὕδατος· ὅθεν καὶ δύνανται νὰ ζήσῃ ἐπι-

σωσι τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν· τὸ δ' ἦμισο πρὸ τοῦ δεκάτου ἐβδόμου ἔτους.

Ἐκ χιλίων ἀνδρῶν εἰς μόνον ζῆ μέχρι τῶν 100 ἐτῶν, ἐπὶ 100 δὲ μέχρι τῶν 60, καὶ ἐπὶ 500 εἰς μὲχρι τῶν 80.

Ἡ γῆ κατοικεῖται ὑπὸ 1,200,000,000 κατοίκων, κατὰ πᾶν δ' ἔτος ἀποθνήσκει τὸ 2ν τρίτον, ἦτοι 400 ἑκατομμύρια, κατὰ πᾶσαν ἡμέραν 1 περίπου ἑκατομ. κατὰ πᾶσαν ὥραν 40 περίπου χιλιάδες καὶ κατὰ πᾶν λεπτόν, περίπου ἑπτὰ ἄτομα.

Οἱ ἔργαμοι ζῶν περισσότερον τῶν ἀγάμων· αἱ δὲ γυναῖκες ὑπερτεροῦσι τοὺς ἀνδρας κατὰ τὴν μακροβιότητα μέχρι τοῦ 50ε. ἔτους, πέρα δ' αὐτοῦ μειονεκτοῦσι τῶν ἀνδρῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΒΑΘΥΠΑΥΤΟΙ ΑΝΔΡΕΣ,

	Έκατ.	Ψ.
*Ο οικος του Κροστίν εστίχισε	24,000,000	
οι δ' άγροι του	81,000,000	»
*Ο ασκήρατωρ Καλιγούλας έπλήρωσε θι' ένα δειπνον	900,000	»
*Ο Σινέκας έλαβε κληρονομίαν	192,000,000	»
*Ο Νέρων έπλήρωσε δι' ένα τάκετα,	966,000	»
*Ο Τάκτηος έδωκεν εις τους φίλους του δώρα αξίας	852,000	»
*Ο βασιλεύς Άτταλος δι' εν μόνον, άγαλματίον ποιηθέν υπό του Άριστέιδου έπλήρωσεν	750,000	»
*Ο Καίσαρ έδωκε δι' ένα μόνον, μαργαρίτην	162,000	»
Τό έτήσιον εισόδημα του Δαρειου ήτο του Άλεξάνδρου ή ήμερησια τροφή έστοίχισεν	87,000,000	»
	12,000	»
Αι φυσικοϊστορικά έρευναι του Άριστοτέλους έστοίχισαν	6,000,000	»
*Ηρώδης ο Άττικός είχε τόσον πλούτον, ώστε έδωκε καθ' έκάστην εις έκαστον πολίτην Άθηναίων εν σιτηρέσιον μέχρι του θανάτου του.		

—Μία των αδελφών του βασιλέως της Σουηδίας εργάσαται ως θεραπεύτολος μεταξύ των θγαγών της Ααπλανδίας

— Η πρώτη πράξις του νυν προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικης μετά το τέλος της τελετής της εγκαθίδρυσεως αυτού ως Προέδρου της μεγάλης εκείνης Δημοκρατίας ήτο να φιλήσῃ την μητέρα και την σύζυγον αυτού, εν τῷ μέσῳ του θαυμασμοῦ και ενθουσιασμοῦ των ανωτάτων άρχων του Κράτους και του άπειρου πλήθους των θεατῶν, οτινές ήσαν κερόντες κατά την μεγαλοπρεπή εκείνην τελετήν. Και διατι τοῦτο; Διότι εις μέντην μητέρα του έχρεώσται την άνατροφήν, ήτις άνήγαγεν αυτόν εις τό ανώτατον αξίωμα της πατρίδος του, εις δε την σύζυγόν του ευρέ σόντηρον πιστήν, τιμίαν και ικανήν εις την εκτέλεσιν των συζυγικών, μητρικών και οικιακῶν αὐτῆς καθήκόντων. Μακάρια τὰ θνη, άτινα έχουν άργοντας εκτιμῶντας, ως πρέπει, τοὺς οικιακοὺς και συγγενειακοὺς δεσμοὺς.

— Πρῶτον ἐπιμελοῦ την συνειδησίαν σου, διότι ὁ ἀπολέσας αὐτήν, έχασε τὸ πάν.

— Δεύτερον ἐπιμελοῦ την υγίαν σου, διότι ἡ υγεία εἶναι τὸ δευτερον αγαθόν, τὸ ὅποιον οἱ θνητοὶ δυνάμεθα νὰ ἀπολαμβάνωμεν ἐπι τῆς γῆς και τὸ ὅποιον οὔτε δι' άργυρίου, οὔτε διὰ άλλου τινὸς άγορῶζεται

— Η πρώτη της πράξεώς τινος κρέμαται ἀπὸ τὸν σκοπόν, διὰ τὸν ὅποιον γίνεται. Ἐάν βίβῳ εις ψωμοζήτην μίαν πεντάραν διὰ νὰ φανῶ εις τοὺς άλλους, ὅτι κάμνω ελεημοσύνην, και οὐχι ἀπὸ ἀγάπην και συμπιθέαν πρὸς αὐτόν, ἡ πράξις μου αὕτη, ἀν και κατὰ τὸ φαινόμενον καλή, δὲν έχει καμμίαν αξίαν.

— Βασιλέων και ανδρῶν μεγαλοφρονούντων ἴδιον εἶναι εὐεργετοῦντες νὰ κακολογῶνται. (Μάρκος Ἀντωνίου)

— *Ο σοκράνης, — λέγει ὁ Μέγας Βασιλεύς, — βλέπτει εἰς ἃ μιᾶς τρεῖς, τὸν συκοφαντούμενον, τὸν ἀκούοντα τὴν συκοφαντίαν και πρὸ πάντων τὸν εαυτὸν αὐτοῦ.

— Συγγραφεὺς τις ὑπολογίζει, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ κόσμου μέχρι σήμεραν ἀπωλέσθησαν ἐκ τοῦ πολέμου 14 διλιόνια ἀνθρώπων, θηλ. δωδεκάκις περισσότεροι τῶν ὄσων ζῶσιν ἐπι τῆς γῆς σήμεραν! και διατι τοῦτο; διὰ νὰ εὐχαριστήσωσι τινες τὴν φιλοδοξίαν, φιλοχρηματίαν, ἢ άλλο τι ποταπὸν πάθος των.

— Στέφανος ὁ βασιλεὺς τῆς Πολωνίας πρὸς τοὺς Πραινοῦντας αὐτόν νὰ ἀναγκάσῃ τινὰς τῶν ὑπηκόων του, οἱ ὅποιοι ἐπρέσβειον διαφορετικῶν ἀπ' αὐτόν Ἰηουαίαν, νὰ παραδεχθοῦν τὴν ἰδικήν του, εἶπεν, «Εἰμαι βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, και οὐχι τῶν συνειδήσεων. Ἡ ἐξουσία τῶν συνειδήσεων ἀνήκει εις μόνον τὸν Θεόν.»

— Ἡ ὑπόσχεσις εἶναι ἡ βάση τοῦ χριστιανοῦ; ἀλλ' ἡ πίστις ἡ χεῖρ ἡ κρατοῦσα αὐτήν.

— Ἡ χάρις εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ, ἀλλ' ἡ πίστις ἡ ἀσπίς ἡ ὑπερασπίσουσα αὐτήν. Ἡ πίστις εἶναι εις τὴν ψυχὴν ἔτι ὁ σφεγμὸς εἰς τὸ σῶμα και δι' αὐτῆς πρέπει νὰ κρινώμεν τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῆς υγείας.

*Ἡ ἀρχὴ και τὸ τέλος τῶν ἔλων.

Ποῦ πηγαίνουν ὅταν φεύγουν
τὰ ἔτρα τῶν ῥόδου φύλλα;
Ποῦ πηγαίνουν, ποῦ πηγαίνουν
τὰ χλωμά τὰ χαμαμῆλα
εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ βορρᾶ;

Ποῦ πηγαίνουν ἀκορπισμένα
ἐν καιρῷ τοῦ φθινοπώρου
χλωμά φύλλα μαδημένα
διὰ τὴν βαίνοντ' ἰδοιπόρου
ἄτρινα, ἔτρα, χλωμά;

Φεῦ τι γίνονται τὰ πάντα;
μετὰ θάνατον, ποῦ βαίνουν
Αἱ ψυχαι μας, αἱ ψυχαι των;
Ποῦ Θεέ μου, ποῦ πηγαίνουν
τῆς γῆς ὄλης τ' αγαθά;

*Έχουν δι' ἀρχὴν και τέλος!
περὶ πάντων προνοεῖ
ὁ Θεός, Θεός τῶν ἔλων,
και τὴν τάξιν συκρατεῖ.

Ἐν Πειραιεὶ . . . Π. Κ. Α.

ΠΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖον πτηνὸν ήτο ὁ πρῶτος ἀγγελιαφόρος;
2. Ποῦ τῆς Γραφῆς ἀπαντᾶται κατὰ πρῶτον ἡ λέξις ἄρτος;
3. Ποῦ πρῶτον ἀναφέρεται ἡ λέξις ὕδωρ;